

PRZENIESIENIE SIĘ (1) *sb n*

I sg przeniesieni(e)m się (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zmiana miejsca stałego lub chwilowego pobytu dokonana w sposób cudowny:

Wyrażenie: »przeniesienie się na powietrze« = uniesienie się, wzlecenie (1): A żywi ktorzy nie vmrą ná on czás [sądu ostatecznego]/ wflýżeniem trąby/ y przenieśieniem lię ná powietrze śmierci fkufzą: y wnet zás ożyją/ y ltaną wízytcy przed ładem y łędzią łpráwiedliwym SkarKaz 6b.

Cf PRZENIEŚĆ SIĘ

RS